

ETELÄ-AASIA

Aasia on kooltaan ja väestömäärältään suurin maanosa, ja sillä on erittäin suuri geostrateginen merkitys unionille. EU on rakentamassa tiiviimpiä suhteita Etelä-Aasian maihin voimakkaana taloudellisena toimijana ja merkittävänä kehitysavun ja avun antajana, ja se työskentelee hallintorakenteiden lujittamiseksi ja demokratian, hyvän hallinnon sekä ihmisoikeuksien edistämiseksi. Alueella on EU:lle myös turvallisuuteen liittyviä huolenaiheita, kuten Kashmirin konflikti ja Afganistan.

Tässä luvussa esitellään Etelä-Aasian aluetta. Katso myös Itä-Aasiaa ([5.6.8](#)) ja Kaakkois-Aasiaa ([5.6.9](#)) koskevat luvut.

OIKEUSPERUSTA

- Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) V osasto (EU:n ulkoinen toiminta)
- Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 206 ja 207 artikla (kauppa) ja 216–219 artikla (kansainväliset sopimukset)
- kumppanuus- ja yhteistyösopimukset (kahdenväliset suhteet)

ETELÄ-AASIAN ALUEELLISEN YHTEISTYÖN JÄRJESTÖ (SAARC)

EU kannustaa alueelliseen integraatioon ja tukee Etelä-Aasian alueellisen yhteistyön järjestöä (SAARC). SAARCin kahdeksan jäsenvaltiota ovat Afganistan, Bangladesh, Bhutan, Intia, Malediivit, Nepal, Pakistan ja Sri Lanka. EU:lla, Kiinalla, Iranilla, Japanilla, Etelä-Korealla, Mauritiuksella, Myanmarilla ja Yhdysvalloilla on SAARCissa tarkkailijan asema.

EU osallistuu Etelä-Aasian maiden kehittämiseen taloudellisen ja teknisen avun sekä taloudellisen yhteistyön muodossa. Painopiste on alueellisessa vakaudessa, köyhyyden vähentämisessä, ihmisoikeuksissa, kestävässä kehityksessä, hyvässä hallintotavassa ja työelämän oikeuksissa. EU:n ja SAARCin yhteistyöllä pyritään edistämään normien yhdenmukaistamista, helpottamaan kauppaa ja lisäämään tietoisuutta alueellisen yhteistyön eduista.

Intia

EU:n ja Intian strategisella kumppanuudella edistetään kauppaa ja taloudellista yhteistyötä. Kummallakin kumppanilla on alueita, jotka eroavat toisistaan huomattavasti taloudelliselta vahvuudeltaan, kieleltään ja kulttuuriltaan, ne ovat valtavia markkina-alueita ja niillä on geostrateginen asema, joka aiheuttaa turvallisuuteen liittyviä huolenaiheita.

Neuvosto antoi [10. joulukuuta 2018 päätelmät](#), joilla pyrittiin syventämään ja laajentamaan yhteistyötä Intian kanssa edistämällä rauhaa ja turvallisuutta tulevina vuosina.

Intia toteuttaa poliittisia ja taloudellisia uudistuksia, joissa keskitytään hallinnon ajanmukaistamiseen, hyvään hallintotapaan, korruption torjumiseen poistamalla seteleitä kierrosta ja avoimuusohjelmilla, sosiaalisten ongelmien ratkaisemiseen, talouden kehittämiseen "Make in India" ja "Invest India" -aloitteilla sekä tavara- ja palveluveron käyttöönottoon koko maassa.

EU:n ja Intian toimintasuunnitelmalla 2020, joka hyväksyttiin vuoden 2016 huippukokouksessa, perustetaan foorumeita ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevia kuulemisia varten. Intia on ydinasevaltio, kuten naapurinsa Pakistan ja Kiina, ja se kohtaa turvallisuusongelmia, terrorismia ja aseellisia rajaselkkauksia erityisesti Pakistanin kanssa autonomisessa Jammu ja Kashmirin osavaltiossa.

Yli 40 intialaista sotilasta kuoli Kashmirissa 14. helmikuuta 2019 tehdyssä itsemurhaiskussa. Pakistanilainen terroristiryhmä Jaish-e-Muhammed (JeM) ilmoittautui iskun tekijäksi, ja Intian ilmavoimien vastahyökkäys johti Intian ja Pakistanin välisiin sotilaallisiin yhteenottoihin, jotka olivat suurimmat vuosikymmeniä kestäneiden sotilaallisten jännitteiden ja konfliktin aikana.

Elokuussa 2019 Intian hallitus peruutti Jammu ja Kashmirin osavaltion erityisaseman. Päätös johti väkivaltaisiin mielenosoituksiin ja uhkasi alueen poliittista vakautta. Yli 900 miljoonalla ihmisellä oli äänioikeus Intian seitsemänvaiheisissa parlamenttivaaleissa, jotka pidettiin viiden viikon aikana 11. huhtikuuta – 19. toukokuuta 2019. Narendra Modin hindunationalistinen Bharatiya Janata -puolue (BJP) voitti 303 paikkaa Intian parlamentin alahuoneen Lok Sabhan 545 paikasta, mikä oli sille kaikkien aikojen paras tulos. Rahul Gandhin Intian kansalliskongressi (INC) ja sen liittolaiset hävisivät vaalit.

Maharashtran ja Haryanan osavaltioissa pidettiin parlamenttivaalit 21. lokakuuta 2019. BJP:n ja Shiv Senan muodostama liitto voitti ehdottoman enemmistön Maharashtrassa, kun taas yksikään puolue ei saavuttanut enemmistöä Haryanassa, jossa BJP sai edelleen 40 paikkaa. Seuraavat vaalit järjestetään marraskuusta joulukuuhun 2019 Jharkhandin osavaltiossa.

Intian kastijärjestelmä on maailman vanhimpia yhteiskunnallisen luokkajaon järjestelmiä, mikä herättää huolta kastiin perustuvan syrjinnän vuoksi. Intia on myös etninen ja kielellinen mosaiikki, ja tilanne monissa osavaltioissa on jännittynyt. Myös vakavia ihmisoikeusrikkomuksia ja naisten oikeuksien loukkauksia tapahtuu.

EU:n ja Intian välinen tavarakauppa oli arviolta yli 90 miljardia euroa vuonna 2018, ja kauppataase oli noin 2 miljardia euroa ylijäämäinen Intialle. EU on myös suurimpia investointien lähteitä Intiassa, ja vuonna 2017 EU:lla oli suoria ulkomaisia sijoituksia Intiassa 76,7 miljardin euron edestä, kun taas Intialla oli suoria ulkomaisia sijoituksia EU:ssa 11 miljardin euron edestä. Intialle on tällä hetkellä myönnetty yksipuolinen tullietuusjärjestely osana EU:n yleistä tullietuusjärjestelmää (GSP-järjestelmä), ja siinä yhdistetään yksipuoliset kauppaetuudet ihmisoikeuksien ja työelämän oikeuksien kunnioittamiseen.

Pakistan

EU:n ja Pakistanin suhteet saivat alkunsa vuonna 1962 ja perustuvat nykyään vuoden 2004 yhteistyösopimukseen. EU tukee merkittävänä kehitysavun antajana demokratian ja instituutioiden kehittämistä Pakistanissa. EU on hyvin huolestunut Pakistanin ihmisoikeustilanteesta, jumalanpilkkalaista ja erityisistä sotilastuomioistuinten toimista.

Kansalliskokouksen ja alueellisten edustuselinten vaalit järjestettiin heinäkuussa 2018 silloin vallassa olleen Pakistan Muslim League-Nawaz Sharif Group -ryhmittymän (PML-N) ja vaalit voittaneiden Pakistan Tehreek-e-Insaf -puolueen (PTI) johtamien oppositiovoimien välisten jännitteiden vallitessa. EU lähetti maahan vaalitarkkailuvaltuuskunnan, jota johti päätarkkailija Michael Gahler (PPE, Saksa) ja johon kuului kymmenen tarkkailijaa Euroopan parlamentista.

Pakistanin poliittinen elämä on ollut jatkuvassa kuohumistilassa sen jälkeen, kun entisen pääministerin Nawaz Sharifin korruptio paljastui Panama-paperien tapauksen yhteydessä vuonna 2016. Sharif pakotettiin siirtymään syrjään heinäkuussa 2017 ja hänet tuomittiin kymmeneksi vuodeksi vankeuteen heinäkuussa 2018.

Kahta suurinta oppositiopuoluetta koettelee tällä hetkellä korruptioskandaali. Nawaz Sharifin veli ja Pakistanin Muslimiliiton (PML) nykyinen puheenjohtaja Shehbaz Sharif on korruptiotutkinnan kohteena ajalta, jolloin hän oli Punjabin pääministerinä. Pakistanin kansanpuolueen nykyinen tosiasiallinen johtaja ja entinen presidentti Asif Ali Zardari pidätettiin kesäkuussa 2019 rahanpesua koskevien syytösten perusteella.

Armeija puuttuu edelleen sisä- ja ulkopoliittikkaan, koska sillä on laajat valtuudet turvallisuutta ja terrorismin torjuntaa koskevissa kysymyksissä, ja uskonnolliset jännitteet, terrorismi ja turvattomuus lisääntyvät päivä päivältä.

Elokuussa 2019 EU laajensi tukeaan Pakistanille terrorismin torjuntaa koskevalla neljän miljoonan euron ohjelmalla sen jälkeen kun EU:n ja Pakistanin strateginen toimintasuunnitelma oli allekirjoitettu kesäkuussa 2019. Suhteet Intiaan kuitenkin heikkenivät Intian päätettyä peruuttaa Jammu ja Kashmirin osavaltion erityisaseman.

Pakistan on EU:n yksipuolisten kauppaehtojen merkittävä tuensaaja, jolle on myönnetty GSP-järjestelmän mukaisia GSP+-tullietuuksia, jotka otettiin uudelleen käyttöön 2014. Osana prosessia parlamentin kansainvälisen kaupan valiokunta seuraa GSP+-vaatimusten noudattamista kahden vuoden välein Pakistanista laadittavan komission arviointiraportin (2016–2017) perusteella. EU on Pakistanin toiseksi suurin kauppakumppani (Kiinan jälkeen), ja kaupan arvo oli yhteensä 12,6 miljardia euroa vuonna 2018. EU:n osuus Pakistanin kokonaisviennistä oli 35 prosenttia. Pakistanin kauppapöytä EU:n kanssa on 1,2 miljardia euroa ylijäämäinen.

EU on merkittävä kehitysavun ja humanitaarisen avun antaja Pakistanille. Kehitysyhteistyön rahoitusvälineestä kaudella 2014–2020 myönnetyn rahoituksen määrä on 653 miljoonaa euroa.

Afganistan

EU:n ja Afganistanin kumppanuutta ja kehitystä koskeva yhteistyösopimus allekirjoitettiin 18. helmikuuta 2017, ja Euroopan parlamentti hyväksyi sen 13. maaliskuuta 2019.

EU ja sen jäsenvaltiot hyväksyivät 26. elokuuta 2018 Afganistanin kansalaisyhteiskunnan kanssa tehtävää yhteistyötä koskevan maakohtaisen EU:n etenemissuunnitelman 2018–2020.

Talibanit ja viime aikoina myös niin kutsuttu islamilainen valtio ovat vakava turvallisuusuhka. Vaarana on, että Afganistanista tulee toimintakyvytön valtio. Alueellisen yhteistyön lisääminen parantaisi huomattavasti kansallista ja alueellista vakautta. EU pyrkii Euroopan parlamentin vahvalla tuella afganistanilaisten johtamaan, valvomaan ja omakseen kokemaan rauhanprosessiin. Institutionaalisesta näkökulmasta Afganistanin tärkeimmät haasteet olivat 20. lokakuuta 2018 järjestetyt parlamenttivaalit ja alueneuvostojen vaalit (jotka olisi pitänyt järjestää 2015), ja perustuslain uudistaminen, jota on odotettu vuoden 2014 vaaleista alkaen.

Afganistan on EU:n kehitysavun suurin saaja Aasiassa. EU:n rahoitus Afganistanille kaudella 2014–2020 on 1,4 miljardia euroa. Noin 20 prosenttia määrärahoista on varattu uudistuksiin sidottuihin ”kannustinmaksuihin”. Kansainvälinen yhteisö lupasi 13,6 miljardia euroa Afganistanin rauhan, turvallisuuden ja talouskehityksen tukemiseen kaudeksi 2017–2020. Afganistan hyötyy EU:n suotuisimmasta kauppajärjestelmästä, ”Kaikki paitsi aseet” -järjestelystä. Brysselin Afganistan-konferenssissa lokakuussa 2016 EU ja sen jäsenvaltiot, jotka ovat Afganistanin suurin kansainvälinen avunantaja, sitoutuivat yhdessä tukemaan maata 5 miljardilla eurolla. EU ilmoitti Genevessä marraskuussa 2018 pidetyssä ministerikokouksessa lahjoittavansa 474 miljoonaa euroa julkisen sektorin uudistuksiin ja valtorakenteiden kehittämiseen.

EU:n rahoittama rajaturvallisuutta Pohjois-Afganistanissa koskeva hanke saatettiin päätökseen 7. syyskuuta 2019. EU on jo osallistunut seitsemän rajanylityspaikan kehittämiseen maassa.

Kesäkuussa 2019 käynnistettiin EU:n rahoittama Afganistanin rauhan tukimekanismi. EU:n edustusto Afganistanissa myönsi elokuussa 2019 Salam Afghanistan Media Organization -järjestölle miljoona euroa kansalaisten tiedonsaannin parantamiseksi ja avoimuuden lisäämiseksi vaaleihin liittyvissä uutisissa ja raportoinnissa.

Parlamentti on ilmaissut vakavan huolestumisensa kapinallisten lisääntyneestä toiminnasta ja talibanien toimista vähemmistöjä, esimerkiksi šiialaisia hazaroita, vastaan.

Presidentinvaalit pidettiin 28. syyskuuta 2019. Lopullinen tulos oli tarkoitus ilmoittaa 7. marraskuuta 2019, mutta vaalilautakunta totesi, että tulokset viivästyvät. EU:n, YK:n, Yhdistyneen kuningaskunnan, Yhdysvaltojen, Ranskan, Saksan, Italian ja Norjan edustajat tapasivat Brysselissä 22. lokakuuta 2019 ja kehottivat Afganistania varmistamaan tulosten avoimuuden. Talibanit tekivät useita iskuja presidentinvaalikampanjan aikana.

Bangladesh

EU:n ja Bangladeshin suhteet saivat alkunsa vuonna 1973. Vuonna 2001 tehdyn yhteistyösopimuksen keskeiset alat ovat kauppa, talouden kehittäminen, ihmisoikeudet, hyvä hallintotapa ja ympäristö. Bangladeshin ja EU:n väliset kolmannet diplomaattiset neuvottelut käytiin 19. heinäkuuta 2018, ja niissä käsiteltiin useita poliittisia kysymyksiä ja tapahtumia.

EU on sitoutunut myöntämään tukea enintään 690 miljoonaa euroa Bangladeshin suunta-antavasta monivuotisesta ohjelmasta 2014–2020. Se on korostanut, että Bangladeshin on toteutettava poliittisia uudistuksia parantaakseen liiketoimintaympäristöään ja houkutellakseen lisää kauppaa ja investointeja.

EU käynnisti heinäkuussa 2019 Bangladeshissa kaksi ohjelmaa, jotka koskevat julkista varainhoitoa ja kansallisia sosiaaliturvauudistuksia.

Bangladesh on parlamentaarinen demokratia, jossa valta vaihtuu kahden puolueen, Awami-liiton ja Bangladeshin nationalistipuolueen (BNP) välillä.

Dynaamisen yksityissektorin ja edullisen työvoiman ansiosta Bangladeshin talouskasvu oli 7,3 prosenttia vuonna 2018, ja se on yksi harvoista maista, jotka ovat saavuttaneet vuosituhannen kehitystavoitteet. Työntekijöiden oikeudet ja työolot ovat kuitenkin edelleen vakava ongelma Bangladeshissa, erityisesti Dhakan ympärillä sijaitsevalla vaatetehtasalueella.

Vähiten kehittyneenä maana (LDC) Bangladesh hyöttyy ”Kaikki paitsi aseet” -kauppajärjestelystä, joka on EU:n GSP-järjestelmän suotuisin kauppajärjestelmä.

YK:n turvallisuusneuvoston kokouksessa 28. helmikuuta 2019 Bangladesh ilmoitti sulkevansa rajansa Myanmarin rohingya-pakolaisilta. Elokuusta 2017 lähtien ainakin 700 000 rohingya-pakolaista on paennut Myanmarin vainoja Bangladeshiin. Amnesty International antoi lokakuussa 2019 lausunnon, jossa se kehotti Bangladeshia tutkimaan rohingya-pakolaisten laittomia teloituksia ja tahdonvastaisia katoamisia eri puolilla maata. Elokuussa 2019 tuhannet pakolaiset vastustivat turvallisuussyistä Bangladeshin, Myanmarin ja YK:n yrityksiä palauttaa heidät. Bangladesh aikoo siirtää tuhansia rohingya-pakolaisia Bengalinlahdella sijaitsevalle saarelle, koska pakolaisleirit ovat liian täynnä.

Sri Lanka

EU:n ja Sri Lankan väliset suhteet alkoivat vuoden 1975 yhteistyösopimuksesta, joka päivitettiin vuonna 1995 kolmannen sukupolven yhteistyösopimukseksi kumppanuudesta ja kehityksestä. EU palautti Sri Lankalle toukokuussa 2017 GSP +-etuudet kannustimena poliittisille uudistuksille ja ihmisoikeuksia, työntekijöiden oikeuksia, ympäristönsuojelua ja hyvää hallintoa koskevien kansainvälisten yleissopimusten noudattamiselle. Sri Lankalle myönnettiin toukokuussa 2017 vientilupa EU:hun unionin yleisen tullietuusjärjestelmän puitteissa. Euroopan parlamentti seuraa tiiviisti, miten Sri Lanka edistyy GSP+-kriteerien tosiasiallisessa noudattamisessa. EU:n Sri Lankalle myöntämän kehitysavun määrä viime vuosikymmenellä oli 760 miljoonaa euroa. EU on Sri Lankan toiseksi suurin kauppakumppani (Intian jälkeen), kahdensuuntaisen tavarakaupan arvo oli noin 4,5 miljardia euroa vuonna 2018 ja kauppataase oli 1,3 miljardia euroa Sri Lankan eduksi.

Sri Lankassa käytiin vuosina 1983–2009 sisällissota singaleesijohtoisen hallituksen ja Tamil Eelamin vapautuksen tiikerit -sissijärjestön (LTTE) välillä. Armeijan voiton innostamana silloinen presidentti Mahinda Rajapaksa määräsi tammikuussa 2015 ennenaikaiset presidentinvaalit, joissa hän kuitenkin kärsi tappion Sri Lankan vapauspuoluetta (SLFP) edustaneelle Maithripala Sirisenaalle. Presidentti Sirisena nimitti pääministeriksi Ranil Wickremesinghen Yhdistyneestä kansallispuolueesta (UNP). Elokuussa 2015 pidettyjen parlamenttivaalien jälkeen UNP muodosti SLFP:n kanssa yhteishallituksen, jonka ohjelmalla oli hyvä hallintotapa, kansallinen sovinto ja suhteiden palauttaminen kansainvälisen yhteisön kanssa. Hallituksen vaihtuminen on johtanut vahvaan talouskasvuun ja tiiviimpään yhteistyöhön EU:n kanssa. EU ja Sri Lanka järjestivät sekakomission 22. kokouksen 14. helmikuuta 2019 Brysselissä.

Ihmisoikeudet on asetettava etusijalle. Sri Lanka on etnisten ja uskonnollisten jännitteiden jakama maa, jolla on pitkä matka kansainvälisten normien noudattamiseen, ja uudet vaalit voisivat tarjota tilaisuuden käsitellä kuolemanrangaistuksen, kidutuksen, siirtymäkauden oikeusjärjestelyjen, sananvapauden, uskonnollisten ääriliikkeiden ja sukupuolten tasa-arvon kaltaisia aiheita.

Pääsiäissunnuntaina 21. huhtikuuta 2019 yli 250 ihmistä sai surmansa yhdeksässä pommi-iskussa, jotka kohdistuivat kolmeen katoliseen kirkkoon ja hotelleihin Sri Lankassa. Niin kutsuttu islamilainen valtio väitti olevansa iskujen takana, mutta Sri Lankan hallitus syytti myös Sri Lanka Thowheed Jamath -ryhmästä (SLTJ) irronneen National Thowheed Jamathin (NTJ) jäseniä.

Hallintotapaa, oikeusvaltiota ja ihmisoikeuksia käsittelevän EU:n ja Sri Lankan sekakomitean työryhmä kokoontui 30. elokuuta 2019 Colombossa. Sri Lanka sitoutui panemaan täytäntöön kansainvälisiä yleissopimuksia, ja vastineeksi se hyväksyttiin uudestaan EU:n GSP+-järjestelmään. Keskusteluissa käsiteltiin edistymistä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien, naisten ja lasten oikeuksien sekä vähemmistöjen oikeuksien toteuttamisessa sekä kidutuksen ja kuolemanrangaistuksen poistamisessa.

Komissio myönsi elokuussa 2019 Sri Lankalle 8,5 miljoonaa euroa vakautta ja rauhaa edistävästä välineestä väkivaltaisten ääriliikkeiden torjuntaa, yhteisöjen selviytymiskyvyn kehittämistä sekä rauhan ja suvaitsevaisuuden edistämistä varten.

Nepal

EU:n ja Nepalin suhteet alkoivat vuonna 1973 ja perustuvat vuoden 1996 yhteistyösopimukseen. Lähes neljännes Nepalin väestöstä elää alle kahdella dollarilla päivässä, ja 25 prosenttia maan talousarviosta rahoitetaan ulkoisella avulla. EU:n ja Nepalin sekakomission kymmenes kokous pidettiin 28. kesäkuuta 2018, ja sen yhteydessä arvioitiin yhteistyön toteutumista.

Kokouksessa allekirjoitettiin EU:n osuutta Nepalin maatalouden ja maaseudun kehittämisessä koskeva rahoitussopimus, jonka arvo on 40 miljoonaa euroa. EU on yksi suurimmista Nepalin kehitysavun antajista, ja se on kolminkertaistanut kehitysapunsa 360 miljoonaan euroon kaudeksi 2014–2020. EU on myös muistuttanut, että Nepalin pitäisi hyödyntää enemmän EU:n ”Kaikki paitsi aseen” -järjestelyllä myönnettyjä kauppaehtoja, sillä kahdensuuntaisen tavarakaupan arvo oli 500 miljoonaa

euroa vuonna 2018. Nepalin ja EU:n sekakomitea kokoontui 8. marraskuuta 2019 Kathmandussa. Ylempien ja alempien kastien sekä madhesien kaltaisten syrjittyjen yhteisöjen välinen eriarvoisuus on huomattavaa. Kiina ja Intia kilpailevat vaikutusvallasta maassa.

Kommunistinen allianssi (jonka muodostavat Nepalin kommunistinen puolue – yhdistyneet marxilais-leniniläiset (CPN-UML) sekä Nepalin kommunistipuolue – maolainen keskus (CPN-MC)) voitti kongressipuolueen ylivoimaisella äänten enemmistöllä joulukuussa 2017 pidetyissä parlamenttivaaleissa. Kommunistit voittivat myös kolmessa vaiheessa vuoden 2017 toukokuun ja syyskuun välisenä aikana järjestetyt paikallisvaalit, koska madhesi-edustajat olivat boikotoineet niitä Teraissa.

Bhutan

Vuosisatoja maailmasta eristyksissä ollut Bhutan on sopeutumassa globalisaatioon ja vahvistaa talouttaan ja pyrkii samalla säilyttämään vanhat perinteensä. Maa siirtyi rauhanomaisesti parlamentaariseen demokratiaan noudattaen vuonna 2008 hyväksytyä perustuslakia, joka takaa vallanjaon perustuslaillisen monarkian puitteissa.

EU:n monivuotisesta ohjelmasta 2014–2020 myönnetään Bhutanille 49,3 miljoonaa euroa tukea. EU on ollut näkyvästi läsnä Bhutanissa vuodesta 1982, työskennellyt köyhyyden vähentämiseksi, edistänyt demokratiaa ja hyvää hallintotapaa sekä tukenut kestäväää maataloutta ja uusiutuvia energialähteitä. Uusi EU:n ja Bhutanin välistä kauppaa tukeva hanke, jonka tarkoituksena on edistää arvon lisäämistä, markkinayhteyksiä sekä kaupan ja investointien sääntelykehystä, käynnistettiin 24. toukokuuta 2018.

Parlamentti on useaan otteeseen antanut tunnustusta Bhutanin ainutlaatuiselle kehitysfilosofialle, jota alettiin soveltaa maan avauduttua globalisaatiolle. Se perustuu bruttokansanonnellisuuteen, joka mittaa tilastollisesti kansan elämänlaatua sekä henkisen ja materiaalsen edistymisen välistä tasapainoa.

EU:n ja Bhutanin kuninkaallisen hallituksen kahdeksas joka toinen vuosi järjestettävä neuvottelutilaisuus pidettiin marraskuussa 2019, ja EU kannusti Bhutania panemaan täytäntöön ihmisoikeuksia koskevat yleissopimukset, jotka voisivat antaa maalle pääsyn GSP+-järjestelmään.

Malediivit

Vaikka virallista yhteistyösopimusta Malediivien kanssa ei edelleenkään ole, EU tarjoaa yhteistyötukea maaseutuyhteisöille, matkailuun ja ilmastonmuutoksen hillitsemiseen. EU:n ulkoasiainneuvosto hyväksyi 16. heinäkuuta 2018 puitteet kohdennetuille rajoittaville toimenpiteille, jotka koskevat oikeusvaltion horjuttamisesta tai osallistavan poliittisen ratkaisun estämisestä sekä vakavista ihmisoikeusloukkauksista vastuussa olevia henkilöitä ja yhteisöjä Malediiveilla.

Malediivit on erittäin altis ilmastonmuutokselle, ja merenpinnan nousu ja rannikoiden eroosio aiheuttavat vakavan uhan maan elinkelpoisuudelle. Maa kärsii myös korkeasta nuorisotyöttömyydestä, jengiväkivallasta ja huumeongelmasta, ja poliittiset ja yhteiskunnalliset levottomuudet ovat lisääntyneet siitä asti, kun oppositiojohtaja Mohamed Solih kukisti entisen presidentin Abdulla Yameen Abdul Gayoomin syyskuussa 2018.

Malediivit ei ollut vuonna 2011 enää tukikelpoinen YK:n vähiten kehittyneiden maiden (LDC) ryhmässä, ja se määriteltiin ylemmän keskitulotason maaksi vuonna 2013. Talous perustuu pääasiassa matkailuun ja kalastukseen. EU on Malediivien neljänneksi suurin kauppakumppani, ja sen osuus maan koko tavarakaupasta on 10 prosenttia (2017).

Huhtikuussa 2019 pidetyissä parlamenttivaaleissa valtaa pitävä Mohamed Solihin johtama Malediivien demokraattinen puolue voitti enemmistön paikoista, kun taas oppositiopuolueen paikat vähenivät 33 paikasta viiteen.

Jorge Soutullo
11/2019

